

РЕВИЈА ЗА ЛИТЕРАТУРА, КУЛТУРА И УМЕТНОСТ

ГОДИНА XXIII, БР. 134 (1/2020) ЦЕНА 60 ДЕН.

СТОЖЕР

СТАВ
Митко Мацуниџе

ВИЗИЈА
Филип Клетников

**ГОДИШНИ
НАГРАДИ НА
ДПМ**

АМАРКОРД
Јелена Лукина

ИНТЕРВЈУ
Луан Старова

ИЗДАВАЧКА КУПНИЦА

СОДРЖИНА

03. **Обраќање**
Главен и одговорен уредник
04. **Годишни награди на ДПМ за 2019 г.**
Обраќање на Социјална-Експерт / Образованија
06. **Награда „Стале Попов“**
Јован Стрешински
08. **Награда „Ацо Шопов“**
Пауло Милошевиќ
10. **Награда „Димитар Митрев“**
Катерина Милошевиќ
12. **Награда „Ванчо Николески“**
Зоран Стојановски
14. **Став**
Мило Милошевиќ
16. **Извадок од романот „Граница“**
Луан Старова
17. **Извадок од „Цариградски емигрант“**
Луан Старова
18. **„Роман за апоритите на емигрантскиот копнеж“**
Фарук Муџик за Луан Старова
19. **„Литературата ја крепи надежта...“**
Разговор со Луан Старова
22. **Досие Ковид-19**
Велоза Танчова-Златева
23. **Препевна поезија**
Алаш Мустар
24. **Награда „Григор Прличев“ за 2019**
Стево Симеон
26. **Кол „Необична Женска нарација“ (Л. Пандева)**
Јованка Денкова
28. **Извадок од необјавен роман „Еден сив мајтовски ден“**
Танја Милошевиќ

Пишува: Трајче Кацаров,
Главен и одговорен уредник.

ЗА ИЗДИГНУВАЊЕ НА ДУХОТ И ДУШЕВЕН МИР

Стендал во својата книга „За љубовта“ — која мнози ја сметаат за „дистракција за медицинците на моралот“ — што што со строг и филозофски јазик ги објаснува различните чувствования кои навистина се раѓаат и ја чинат љубовната страст — терминот прованчаност го дефинира преку совршената спротивност

31. **Современа Македонска Поезија**
Билјана Станковска
32. **Преведена проза**
Џејмс Џојс
33. **5, 4, 3, 2, 1.**
Александар Јуриќски
34. **Тања Урошевиќ**
In materiam
36. **Петко Шипинкарovski**
In materiam
38. **Душица Илин Шейќаровски**
In materiam
40. **Фахри Каја**
In materiam
42. **Амаркорд**
Јелена Лукиќа
44. **Визија**
Филип Клетиниќа
45. **Песни За Деца**
Блажа Косовска

меѓу господарот и конушаро каде ја носи таа совршена спротивност? Па, се разбира, во делото Сервантес „Дон Квентин“: господар е висок и блед; конушарот е де и сивок. Првото е оптимистичен херојст и добро воспитуван, а и ретко видена емоционалност; второто е оптимистичен на себичност и каричност; првото е целосно исто со романтични и возбудливи мајсторот е пример за трепачка зберица на мудри истражи; првото нешто ја потврдува својата д со некои херојски и опасни мислувања; второто разредо некои мудри план во кој не е пушта глумител да го внесе нешто на ситуациите и срамва себ активности на човековото срце мигот кога првото треба да го и дот од заблудата од неустојички неговите енергични фантазии, а војна обавена со државните кул водухот.

На крајот, наместо Стендал мигот ажурирање, ја мислам и кој веднаш се сеплаќа со неа намери пореди која го издвој овој фрагмент од „Стендало дистракција за медицинците на млот“. Нашот ажурирање гласи: Се жаквотна средина треба да има јаквотна читателски и романтични састави. Со тоа на повиком не се приклучуваме кон Стендало совет до жаквотна, т. е. дека треб имават прованчаност мек, но ром чен љубовник. Нашето ажури не оди подолгу ниту од ставо Човек, кој не себе својствен не ја каже дека квалификуваност успе се должи на тоа што медицинците себика како своја жаквотна, а литер рета како љубовник.

Во време на корона-вирусот, и сите сме во изолација од страв на бидеме жртви на болеста, се јакви свакане дека само со пот: нувачето на духот и со душами мир можаме да ги исполниме и вите што ни ги провинува бол — да останеме надвор од страв и себичните активности на ченото срце.

Наша да сме насковани ако е понудили овој брзи на „Стендал

Моите сеќавања за Петко Шипинкарovski

Со Петко Шипинкарovski имав чест да се запознам неодамна, за жал. По завршувањето на годишниот одмор, во преубавиот охридско-струшки крај, сосема случајно, на социјалните мрежи, налетав на информацијата за одржаните Струшки книжевни средби. Убавиот амбиент на одржувањето и уште попофалните зборови на познаници за овие книжевни средби, ме поттикна да побарам повеќе информации на социјалните мрежи за овој настан. Откако видов дека организатор е Петко Шипинкарovski, воспоставив контакт со него, на 23 август 2019. Во нашиот разговор, почитуваниот Петко, веднаш изрази подготвеност да ме вклучи во следните Струшки книжевни средби (во делот на стручната работилница). Неговата воодушевеност заради фактот што професионално ја проучувам книжевноста за деца и млади беше евидентна, па ми ги посочи и неговите книжевни дела од оваа област. Мојот интерес за прочит на неговите дела беше голем, но не бев сигурна дали ќе ги пронајдам во библиотеката во Штип, но Петко искажа подготвеност и да ми ги испрати. Исто така, ми посочи дека нивното друштво е издавач и на списанието „Бранувања“, кое ми го испрати и во pdf за да можам да го разгледам. На крај, на мое огромно задоволство, следуваше покана за објавување статии во ова ценето списание. Подоцна, по пошта ми испрати и промерок од списанието. Го завршивме нашиот прв разговор, со ветување за скор контакт и размена на информации. Ми истави впечаток што тој разговор протече во спонтан, природна и мошне пријатна атмосфера, во кој со Петко се ослувуваме на „ти“, за на крај од разговорот да ми каже: „Уште еднаш ви посакувам убаво вечер, и ви благодарам за одвоеното време, и за прекрасниот разговор што ме направи среќен. Голем

поздрав Јованка (име и на мојата ќерка). Се слушаме наскоро, но и се гледаме“. Во тој миг, сфатив зошто ме почувствува како блиска и веднаш пронајдовме многу заеднички точки на разговор.

Во меѓувреме, во библиотеката во Штип, успеав да ги пронајдам неговите раскази за деца „Разбранувани води“, како и романот „Златни обетки за Марија“. За овој роман, во првиот разговор, Петко ми рече: „Со овој роман, ќе ве рашетам, ќе ве вратам во младоста, во тинејџерските денови“.

При нашиот следен разговор, кој сосема случајно се погоди на 11 Октомври, по меѓусебно искажаните честитки за големиот македонски празник, ги споделив со Петко своите впечатоци за неговиот роман „Златни обетки за Марија“, за кој се искажав вака: „Јас сум неизмерно среќна што прочитав ваков роман, почитуван Петко. Во него, прво се гледа колкава е вашата љубов кон родниот крај, кон татковината и нејзините богатства и скриени убавини, воопшто. Како второ, во него мошне успешно е направена симбиоза во нарацијата, ме восхити спојот на реалистичното и фантастичното, легендарното, митолошкото... За овој роман има многу да се каже...“ Моите зборови за романот посебно го израдуваа нашиот драг Петко, по што со мене го сподели и фактот дека е објавен и во Србија, а за него има и две убави рецензии од двајца угледни писатели, доц.д-р Раде Вучиќевиќ и Снежана Дабиќ, која и го превела романот, објавен од Книжевното друштво во Косовска Митровица.

Тогаш го споделив и фактот со Петко дека неговиот роман е даден веќе како тема за дипломска работа на моја студентка и во тек е изработката на трудот, што посебно го израдува: „Искрено ви благодарам што ви се допадна романот. Убавата вест ми го разубави денот и празникот, радосен сум...“

На крај од разговорот со Петко Шипинкаровски, се договоривме за кафе-дружба пред следните Струшки книжевни средби (2-5 јули 2020) на кои, како што рече „Има многу интересна тема на симпозиумот. Сметам на Вас...“

Овде завршуваат моите земни сеќавања со Петко Шипинкаровски. Неизмерно жалам што никогаш не успеав лично да се запознаам со овој извонреден човек, воден од љубовта кон литературата, кон природата, кон својот роден крај, кон татковината, а пред сè, од љубовта кон човекот. Верувам дека нашите разговори на овие теми ќе продолжат на друго место, во друго време... Почивај во мир, голем човеку!

